

Yttrande över remissen Bättre förutsättningar för vattenkraftens omprövning, KN2024/01642

Sveriges Sportfiske- och Fiskevårdsförbund (Sportfiskarna) har tagit del av promemorian och önskar lämna följande synpunkter.

Sammanfattning

Sportfiskarna anser att

- Det saknas tillräckliga underlag för att dra några säkra slutsatser om omprövningarnas påverkan på elsystemet
- Omprövningarna bör återupptas utan författningsändringar och utvärdering göras när det finns tillräckligt med underlag för detta
- I denna utvärdering bör redogöras för vilka betydande miljövärden som finns i anslutning till prioriterade vattenkraftsanläggningar samt vilka miljöåtgärder som krävs för att uppfylla EU-rättsliga åtaganden
- Det måste säkerställas att de tekniska lösningar som anläggs som en följd av den nationella planen får avsedd funktion.

Inledning

”Vatten är ingen vara vilken som helst utan ett arv som måste skyddas, försvaras och behandlas som ett sådant.” Citat från ingressen till Vattendirektivet

Den nationella planen var en kompromiss där kraftindustrins behov vägde tungt. Förslagen i nu remitterad promemoria innebär ytterligare slagsida till förmån för kraftindustrins intresse på bekostnad av miljön. Det har ifrågasatts om inte redan gällande lagstiftning är oförenlig med vattendirektivet, se bl.a. WSP:s studie om missbruket av utnyttjande av undantag i svensk vattenförvaltning, Josefsson & Viklund 2022.

Sportfiskarna ifrågasätter inte att vattenkraften även i framtiden kommer att vara en väsentlig del av Sveriges elproduktion. Liksom för andra verksamheter måste det dock ske på ett sätt som är långsiktigt hållbart för miljön. Den nationella planen var tänkt att garantera fortsatta tillgång till el samtidigt som moderna miljövillkor infördes. I sammanhanget måste lyftas att många vattenkraftverk i dag drivs helt utan, eller med otidsenliga miljövillkor. Andra verksamheter har successivt behövt anpassa sig till nya

villkor, som ett exempel kan nämnas bensinmackar. Även enskilda har fått dra sitt strå till stacken, många småhusägare har fått vidkännas höga kostnader för anläggande av godkända avloppslösningar. Anläggningar anslutna till den nationella planen kommer även få merparten av kostnaderna (ca 85% för administration och utförande samt ca 95 % för ev. produktionsförluster) ersatta av Vattenkraftens miljöfond. Denna fond har finansierats av en stegvis nedtrappning av fastighetsskatten för vattenkraften. Även miljöfonden har dock tillfälligt tagit en "paus" men Sportfiskarna förutsätter att utbetalningarna återupptas så fort prövningarna tar fart igen. I annat fall vore det lämpligt att återställa fastighetsskatten till tidigare nivåer.

En miljöanpassning värd namnet av framför allt Sveriges småskaliga vattenkraftverk kommer få mycket liten påverkan på den svenska elproduktionen. Det finns omkring 1 700 småskaliga vattenkraftverk i Sverige. Dessa bidrar tillsammans med mindre än två procent av den svenska vattenkraftelen och i princip inte med någon reglerkraft alls. En simulering utförd av Svenska kraftnät indikerar att en miljöanpassning av alla småskaliga vattenkraftverk i Sverige skulle medföra en produktionsförlust på ca 0,3 TWh/år (Svenska kraftnät 2019) vilket motsvarande mindre än en halv procent av den totala energiproduktionen från vattenkraft, och kan jämföras med de ca 25 TWh som Sverige exporterar varje år.

Regeringen hänvisar i promemorian bland annat till redovisningen av uppdraget till Affärsverket svenska kraftnät, Statens energimyndighet och Havs- och vattenmyndigheten att kartlägga de konsekvenser för elsystemet som omprövning av vattenkraften kan medföra m.m. I denna rapport är det tydligt att det primärt är klass 1 och 2 kraftverk som är väsentliga för kraftproduktionen. Miljöåtgärder som medför en försämring av reglerförmågan vid klass-1 kraftverk bör enligt rapporten fortsatt innebära betydande negativ påverkan på reglerförmågan vid förklarande av kraftigt modifierade vatten. Aktuell rapport pekar även på att utifrån befintligt underlag går det inte med säkerhet att klarlägga konsekvenserna på elsystemet eller magnituden av dessa till följd av kommande omprövningar av vattenkraften. I efterhand har det även visat sig att vissa av de beräkningar som Svenska kraftnät utfört varit felaktiga (PM: Uppdateringar och rättelser avseende återrapportering av regeringsuppdrag, Svk 2023/610). Myndigheten skriver: "Elproduktionsförlusterna blir cirka en tredjedel i jämförelse med regeringsuppdraget, från 4,2 till 1,4 TWh eller 3,4 till 1,2 TWh för miljöalternativ D respektive E."

Den sammanfattande slutsatsen av de korrigerade beräkningarna blir: "De uppdaterade beräkningsresultaten innebär ett resultat som uppvisar en acceptabel påverkan på elproduktion för analys år 2027, dock kvarstår en risk för oacceptabel påverkan eftersom det bland annat kvarstår en stor osäkerhet i behovet av miljöanpassning med anledning av särskilda krav på grund av Natura 2000".

Myndigheten skriver vidare: "Övriga slutsatser och rekommendationer som redovisas i levererat uppdrag kvarstår och likaså förklaringarna till det. Till exempel att det inte finns någon nationell sammanställning över vilka miljöåtgärder som kommer att behöva vidtas vid varje enskilt vattenkraftverk eftersom det beror på faktorerna i det enskilda fallet".

Beträffande behovet av att beakta Natura 2000 liksom behovet av en redovisning av aktuella miljöåtgärder och miljörelaterade värden har Sportfiskarna förgäves försökt få ansvariga myndigheter och berörd bransch att förstå dessa självklarheter ända sedan arbetet med att ta fram den nationella planen inleddes.

Omprövningarna hade pågått en kort tid när regeringen beslutade om pausen. Pausen som sådan får primärt ses som ett utspel från regeringen att visa sig handlingskraftig i samband med att elpriserna ökade dramatiskt. Så här i efterhand går det att ifrågasätta om pauserna verkligen varit nödvändiga. I den nationella planen talas om vikten av att utvärdering sker löpande och det utesluts inte heller att lagstiftningen kan behöva ses över löpande. Detta förutsätter dock att det finns något att utvärdera. I samband med att beslut togs om den första pausen hade endast en bråkdel av de anläggningar som omfattas av den nationella planen varit uppe till prövning i domstol. Expertmyndigheterna är tydliga med att det på grund av bristande underlag är svårt att uttala sig om miljöanpassningarnas påverkan på elsystemet. Sportfiskarna anser att det går att ifrågasätt om promemorians slutsatser fullt ut stöds av de underlag från expertmyndigheterna (som dessutom i delar är felaktiga) som det hänvisas till. Sammantaget anser Sportfiskarna att det rimligaste vore att återuppta omprövningarna med tillämpning av gällande lagstiftning för att därefter då tillräcklig underlag finns genomföra en utvärdering. Det skulle även, för att inte riskera allvarlig påverkan på elsystemet, vara möjligt att i avvaktan på bättre underlag vänta med att ompröva de anläggningar som är av systemkritisk betydelse för energisystemet. I praktiken kan det enkelt nås genom förordningsändring avseende tidsplanen för omprövningarna.

Även om det till viss del ligger vid sidan om den remitterade promemorian vill Sportfiskarna lyfta frågan om vikten av att de fiskpassager och andra tekniska lösningar som anläggs som en följd av omprövningarna får avsedd funktion. Det finns i Sverige ett stort antal fiskvägar som fungerar dåligt eller i vissa fall inte alls. Detta gäller även fiskvägar som är anlagda relativt nyligen under 2000-talet. Det uppskattas att endast är ca 5 % av vattenkraftsanläggningarna som har fungerande fiskvägar för uppströms och nedströms passage. Sportfiskarna har även kunnat konstatera att i flera omprövningar där Sportfiskarna varit aktiva så har domstolorna i princip överlätit till verksamhetsutövaren att i samråd med länsstyrelsen besluta om hur fiskvägarna ska utformas. Sportfiskarna har i flera fall ifrågasatt detta och krävt att det ska finnas en

fullgod teknisk beskrivning som domstolen har att ta ställning till och som vid behov kan utgöra underlag för expertbedömning. För att uppnå/inte äventyra miljö kvalitetsnormerna krävs att man uppnår konnektivitet vid kraftverken, dvs att det ska vara möjligt att passera dessa. En fiskväg som anläggs och inte fungerar medför att konnektivitet inte kan uppnås. Följden av detta blir att kraftverksägaren i ett senare skede kan bli tvungen att bekosta en ny fiskväg. Sportfiskarna anser att det vore ytterst oansvarigt att lägga miljardtals kronor på att anlägga fiskpassager utan att så långt det är möjligt säkerställa att dessa kommer att fungera. Kostnaderna för detta faller indirekt på skattebetalarna men även till viss del på kraftverksägarna. I de fall en fiskväg måste byggas om i ett senare skede kommer dock hela kostnaden hamna hos verksamhetsutövaren. Det finns därför starka incitament för samtliga inblandade att se till att de tekniska lösningar som byggs verkligen fungerar. Sportfiskarna anser därför att man i den fortsatta utvärderingen särskilt beaktar funktionen hos anlagda fiskpassager. Vidare efterlyser Sportfiskarna att det initieras ytterligare forskning avseende fiskvägars funktion. Ett förslag på upplägg är inrättande av ett nationellt kompetenscentrum där befintlig kompetens från förslagsvis vattenkraftsbranschen, SLU, Karlstads Universitet, Fiskeriutredningsgruppen, Havs- och vattenmyndigheten m.fl. ingår. Detta skulle i förlängningen kunna innebära ett stöd för myndigheter, domstolar och verksamhetsutövare vid utformningen av fiskvägar. Sportfiskarna ställer gärna upp med sin kompetens i ett sådant arbete.

Sportfiskarnas synpunkter på förslagen

5-7 En väsentligt ändrad fysisk karaktär, Betydande negativ påverkan på kraftproduktionen samt Fastställande av god ekologisk potential

Sportfiskarna väljer att bemöta dessa punkter i promemorian gemensamt då de primärt handlar om möjligheten till att meddela undantag från vattendirektivet. Som nämnts ovan så har redan nuvarande lagstiftnings förenlighet med vattendirektivet ifrågasatts. När nu regeringen väljer att ytterligare urholka reglerna hade det varit rimligt att förvänta sig en utförlig analys för hur förslagen förhåller sig till vattendirektivet. Denna analys saknas dock i den kortfattade promemorian som remitterats. Sportfiskarna anser därför, trots att det normalt sett inte ska behövas i ett remissvar, att kortfattat redogöra för möjligheterna att meddela undantag från vattendirektivet.

Enligt artikel 4.5 i vattendirektivet får medlemsstaterna inrikta sig på att uppnå mindre stränga miljömål än de som krävs enligt punkt 1 för särskilda vattenförekomster när dessa är så påverkade av mänsklig verksamhet, i enlighet med artikel 5.1, eller när deras naturliga tillstånd är sådant att uppnåendet av dessa mål skulle vara omöjligt eller oproportionerligt dyrt och om samtliga följande villkor är uppfyllda:

Medlemsstaterna får inrikta sig på att uppnå mindre stränga miljömål än de som krävs enligt punkt 1 för särskilda vattenförekomster när dessa är så påverkade av mänsklig verksamhet, i enlighet med artikel 5.1, eller när deras naturliga tillstånd är sådant att uppnåendet av dessa mål skulle vara omöjligt eller oproportionerligt dyrt och om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) De miljömässiga och samhällsekonomiska behov som sådan mänsklig verksamhet fyller kan inte tillgodoses på något annat sätt som skulle vara ett bättre alternativ för miljön utan att medföra oproportionerliga kostnader.

b) Medlemsstaterna ser till

- att bästa möjliga ekologiska och kemiska status uppnås för ytvatten med beaktande av de inverknings som inte rimligtvis hade kunnat undvikas på grund av den mänskliga verksamhetens eller föroreningens karaktär,

- att grundvattnets status som gott vatten förändras så lite som möjligt med beaktande av de inverknings som inte rimligtvis hade kunnat undvikas på grund av den mänskliga verksamhetens eller föroreningens karaktär.

c) Ingen fortsatt försämring av den påverkade vattenförekomstens status inträffar.

d) Uppställandet av mindre stränga miljömål, och skälen till detta, anges särskilt i den förvaltningsplan för avrinningsdistriktet som krävs enligt artikel 13 och dessa mål ses över vart sjätte år.

Som framgår ska samtliga villkor enligt ovan vara uppfyllda. Det är således en grundläggande princip att undantagen från Vattendirektivets syfte inte får bli huvudregeln utan ska vara just undantag. Kommissionen uttrycker det som att "When discussing exemptions, it should be taken into account that the WFD is an environmental directive and exempting from its objectives should not be the rule but exceptional" (Common Implementation Strategy for the Water Framework Directive (2000/60/EC) - Guidance Document No. 20, sid. 10). Vattendirektivet syftar till en hög nivå av skydd genom att bevara och förbättra vattenmiljön, undantagen ska därför ses som en sista utväg när inget annat fungerar. Att undantagen ska tillämpas restriktivt, dvs. inte bli huvudregel bekräftas också genom rättsfall från EU-domstolen (Commission v Portugal and Commission v Italy). Tolkningen att undantagen ska tillämpas restriktivt är i linje med den svenska försiktighetsprincipen.

Ett centralt kriterium för att kunna tillämpa undantagen i art. 4.7 i Vattendirektivet är att skälen för nya modifieringar eller förändringar är ett allmänintresse av större vikt. EU-domstolen har konstaterat att vattenkraft kan vara ett allmänintresse av större vikt (Schwarze Sulm). Men förnybar energi kan inte användas som ett generellt argument i en tillståndsprocess, utan måste kunna motiveras med hänsyn tagen till förhållandena på den aktuella platsen vid en tillståndsprövning. Det är värt att notera att en dom i Mark- och miljööverdomstolen (M 8428-06) anger att etableringen av vindkraft i aktuellt mål inte är ett allmänintresse av större vikt, trots att vindkraft producerar förnybar energi som bidrar till att reducera klimatförändringarna, då den bara ska vara i bruk en kortare tid och turbinernas kapacitet är relativt liten. Denna dom avsåg prövning enligt art- och habitatdirektivet men bedömningen av vad som ska anses vara ett allmänintresse av större vikt är den samma vid prövning enligt vattendirektivet. I domen redogjordes för följande förarbetsuttalande (prop. 2000/01:111);

”Det skall vara fråga om en plan eller ett projekt som är oundgängligt för att skydda grundläggande intressen i människors liv, såsom hälsa, säkerhet och miljö, eller som är grundläggande för staten och samhället eller rör särskilda förpliktelse i samband med offentliga tjänster. Bara allmänna intressen kan hävdas mot direktivets bevarandeintressen. Projekt som endast gynnar ett företag eller enskilda kan alltså inte tillåtas med stöd av paragrafen. Allmänhetens intresse måste vara väsentligt. Det kan alltså inte röra sig om vilket allmänintresse som helst. Kortsiktiga ekonomiska intressen eller andra intressen som bara skulle ge kortsiktiga fördelar för samhället räcker förmodligen inte för att de skall gå före de långsiktiga bevarandeintressen som skyddas av direktivet”

Mark- och miljööverdomstolen har även i en nyligen avkunnad dom (22 oktober 2024, mål nr M 8658-23) rörande uppförande av solcellsanläggning uttalat bl.a. följande.

Produktion av förnybar el får i allmänhet anses ägnat att tillgodose ett sådant väsentligt samhällsintresse som avses i 3 kap. 4 § miljöbalken. För att brukningsvärd jordbruksmark ska få tas i anspråk krävs dock även att behovet inte kan tillgodoses genom att annan mark tas i anspråk. ---- Mot den bakgrunden anser Mark- och miljööverdomstolen att det inte är utrett att behovet av elproduktionen inte kan tillgodoses på ett från allmän synpunkt tillfredsställande sätt utan att brukningsvärd jordbruksmark tas i anspråk och att samhällsintresset av elproduktion genom solcellsanläggningen därmed skulle väga över det motstående intresset av att bevara marken för livsmedelsproduktion.

Sportfiskarna anser att den bedömning som avgör vad som ska anses vara ett väsentligt samhällsintresse enligt miljöbalken i allt väsentligt är den samma som vid bedömningen av vad som ska anses vara ett allmänintresse av större vikt. Praxis, såväl inhemsk som på

EU-nivå, är tydlig. Produktion av förnybar el är inte per automatik att se som ett väsentligt samhällsintresse/allmänintresse av större vikt. En prövning måste ske i varje enskilt fall där även andra samhällsintressen beaktas.

För att förklara en vattenförekomst som kraftigt modifierad räcker det inte att åtgärderna som behövs för att uppnå god ekologisk status skulle få en betydande negativ inverkan på viktiga samhällsfunktioner. Det ska av tekniska skäl eller på grund av höga kostnader inte vara rimligt att åstadkomma den nytta som den kraftigt modifierade vattenförekomsten ger (till exempel el från vattenkraft) på något annat sätt som är bättre för miljön. Det ska dessutom handla om betydelsefulla samt pågående, hållbara verksamheter med betydande samhällsnytta, vilket tydligt framgår av EU-gemensam vägledning (se CIS guidance Document No. 37).

Sportfiskarna anser att de i promemorian framställda författningsförslagen i flera avseenden strider mot vattendirektivet. Regeringen föreslår att riktvärden för huvudavrinningsområde ska läggas som bilaga 2 till vattenförvaltningsförordningen och därmed bli formellt bindande. Riktvärdena utgör gemensamt det övergripande nationella riktvärdet om 1,5 TWh. Enligt det remitterade förslaget på ny 4 kap. 3 a § i vattenförvaltningsförordningen ska vid prövning om en vattenförekomst ska förklaras som kraftigt modifierad (vilket skulle kunna vara skäl för undantag) bl.a. särskilt beaktas "en produktionsförlust som överskrider riktvärdet för huvudavrinningsområdet enligt bilaga 2".

Sportfiskarna anser för det första att nämnda bestämmelse är omöjlig att tillämpa. Riktvärdet avser huvudavrinningsområdet medan bedömningen i det enskilda fallet tar sikte på vattenförekomsten och den eventuella produktionsförlust som uppkommer inom denna. Utformningen av denna bestämmelse strider även uppenbart mot vattendirektivet eftersom eventuella undantag måste prövas och beslutas utifrån de specifika omständigheterna i varje enskilt fall.

Det går även att ifrågasätta om det överhuvudtaget är möjligt att besluta om rättsligt bindande riktvärde i detta fall, speciellt inte då det i praktiken kommer att handla om ett takvärde som inte får överskridas. Enligt Sportfiskarnas uppfattning är det en skyldighet för Sverige att ha materiella rättsregler som uppfyller vattendirektivets krav. Anläggningarna ska prövas mot dessa bestämmelser och den eventuella produktionsförlust som uppstår till följd av miljöanpassningarna är då irrelevant i det enskilda fallet. Vattendirektivet medger dock möjligheter till undantag men dessa måste grundas på omständigheterna i det enskilda fallet.

Det bör även uppmärksammas att Haro-värdena i den nationella planen uttrycktes i procent. Enligt förslaget kommer värdena nu att slås fast i TWh genom att dessa

föreslås tas in i förordning. Elproduktionen från vattenkraften kommer succesivt att öka bl.a. p.ga. ändrat klimat och effektiviseringar i befintliga kraftverk. I praktiken innebär detta att utrymmet för miljöåtgärder kommer att minska procentuellt. Sportfiskarna är av den bestämda uppfattningen att Haro-värderna inte ska författningsregleras men om de ska vara kvar som vägledande ska de uttryckas i procent i stället för i TWh.

8-9 Utformningen av kvalitetskrav för Natura 2000-områden och Undantag av krav enligt art- och habitatdirektivet

Art- och habitatdirektiv är EU:s främsta styrmedel för att uppnå målen för Konventionen om biologisk mångfald (CBD) för att främja att den biologiska mångfalden och skydda hotade arter och livsmiljöer. För att nå det målet har Sverige utsett ett antal Natura 2000-områden, som tillsammans ska bilda ett ekologiskt sammanhängande nätverk av livsmiljöer. Det finns 40 vattenkraftverk i Sverige som ligger i ett Natura 2000-område. Dessutom finns ett antal vattenkraftverk (cirka 150 stycken) som påverkar Natura 2000-områden, till exempel genom att orsaka ändringar i den naturliga flödesregimen eller utgöra vandringshinder, även om själva kraftverket ligger utanför Natura 2000-området. Det är förbjudet att utan tillstånd "bedriva verksamheter eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön" i Natura 2000-områden. Ingrepp i ett Natura 2000 område som kan skada en livsmiljö eller störa en art som Natura 2000-området avser att skyddas är alltså inte tillåten. I undantagsfall kan en verksamhet som påverkar miljö och arter i ett Natura 2000-område negativt ändå ges tillstånd, men endast efter regeringens tillåtelse. Ibland krävs även samråd med EU-kommissionen. Det krävs mycket starka skäl för att göra undantag från Natura 2000-bestämmelserna och ingreppet måste kompenseras, till exempel genom att man utser ett nytt Natura 2000-område som ersätter det förlorade området och dess naturvärden.

Regeringen föreslår att det införs en ny paragraf i miljöbalken som gör det möjligt att runda kraven i art- och habitatdirektivet vid omprövning för moderna miljövillkor. Regeringen föreslår också förändringar i regelverket som medför att utformningen av kvalitetskraven till skydd för Natura 2000-områden styrs så att miljöanpassningarna hamnar på lägsta möjliga ambitionsnivå, eller som regeringen uttrycker det – att åtgärdskraven för att skydda Natura 2000-områden inte går längre än vad EU-rätten kräver.

Sportfiskarna är djupt oroade över regeringens låga ambitionsnivå då det gäller att skydda hotade arter och livsmiljöer i rinnande vatten. Vi är kritiska till förslagen som ska göra det lättare att besluta om undantag från art- och habitatdirektivets krav och minimera kvalitetskraven som ska skydda Natura 2000-områden i samband med omprövningen av svensk vattenkraft.

Regeringen påpekar i promemorian att ett syfte med omprövningen för moderna miljövillkor är att förbättra vattenmiljöernas ekologiska status. Trots detta är regeringens förslag på förändringar i regelverket som styr omprövningarna av vattenkraften tyvärr helt i linje med regeringens tidigare beslut att Sveriges utfästelser vad gäller limniska miljöer, kopplat till mål i EU:s strategi för biologisk mångfald, ska hållas på den lägsta nivån ("fortsatt-genomförande-nivån"). Havs- och vattenmyndigheten påpekar att denna nivå innebär att Sverige inte kommer nå målen i EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030, och inte heller göra nämnvärda framsteg mot målen i art- och habitatdirektivet (se Havs- och vattenmyndighetens Underlag och förslag till svenska utfästelser i enlighet med EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 från 2022). Samma ovilja att värna Sveriges unika vattenmiljöer och arbeta för ökad biologisk mångfald avspeglade sig i regeringens negativa hållning till EU:s nya naturrestaureringsförordning. Glädjande nog är förordningen nu på plats – trots Sveriges ihärdiga motstånd.

10 En förbättrad samverkan inför omprövning

Sportfiskarna delar bedömningen att samverkansprocesserna inte fungerat som avsetts. Till viss del kan detta dock förklaras av att de prövningsgrupperna som var först ut fick arbeta under tidspress och agera som "testpiloter" då detta var ett nytt sätt att arbeta på. Sportfiskarna vill även lyfta problemet med att verksamhetsutövare i flera fall överhuvudtaget inte presenterat några förslag på miljöanpassningar under samverkansskedet utan detta har skett först i samband med ansökan getts in, eller under själva processen i domstol. Detta medför långdragna och ineffektiva domstolsprocesser. Sportfiskarna anser att det bör införas tvingande krav på att verksamhetsutövaren redan under samverkansskedet presenterar förslag på miljöanpassningar. Sportfiskarna ser det även som ytterst troligt att länsstyrelserna, men framför allt vattenmyndigheterna, inte kommer ha rimlig tid att fullfölja sina uppdrag om lagda förslag antas. Tidsschemat för de prövningsgrupper som står närmast på tur kommer att vara allt för snålt tilltaget.

11-12 Myndigheternas bidrag till underlag för klassificering och beslut om miljökvalitetsnormer samt möjligheten att utse ytterligare ledamöter till vattendelationerna

Syftet med dessa förslag synes primärt vara att låta kraftindustrins intressen få större genomslag inom den offentliga förvaltningen. Det är enligt Sportfiskarna närmast att se som en misstroendeförklaring gentemot ansvariga myndigheter. Det är ytterst beklagligt att regeringen på detta sätt försöker påverka myndigheter.

13 Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Det saknas en konsekvensanalys av vad förslaget att inte meddela övergångsbestämmelser innebär för mål som redan är anhängiggjorda hos domstol. Motsvarande gäller för de ärenden där samverkan inletts. Sportfiskarna anser att det bör finnas en övergångsbestämmelse som anger att äldre bestämmelser ska gälla för de ärenden där samverkan påbörjats/avslutats. Avsaknad av övergångsbestämmelser medför med största sannolikhet stora tillämpningsproblem såväl hos vattenmyndigheter, länsstyrelser och domstolar.

För Sportfiskarna

Sten Frohm
Generalsekreterare

Anders Karlsson
Biträdande Generalsekreterare

Tomas Lindblad Wieslander
Förbundsjurist